

af Thingene. Den høitærede 7de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (David) fremhøvede før meget stærkt som en i præcist Henseende ønskelig Fremgangsmaade, at alle vigtige Sager bleve prøvede i Udvalg. Det ærede Medlem var ikke langt fra at finde det noget ubeskedent, naar enkelte Medlemmer ligesom traadte sammen i et privat Udvalg og stillede Forslag. I saa Henseende afviger jeg fra det ærede Medlems Anskuelse. Jeg troer, at man virkelig nok tør sige, at det er en Arv fra ældre Tider, der maaskee ikke er ubetinget heldig, naar man saa bestemt ønsker alle vigtige Spørgsmaals Drøftelse overgivet til Udvalg, valgte af Thingene. Dermed er der mange Gange forbundet megen Tidspilde, og det er just ingenlunde altid sikkert, at et Udvalgs Indstillinger bifaldes i Thingene; man har jo endog seet eenstemmige Indstillinger fra Udvalg blive forkastede. Jeg troer ikke, at det gaar an, mine Herrer, at opstille en almindelig Grundsætning i saadanne Spørgsmaal; man maa virkelig tage Hensyn baade til den enkelte Sags Bestaffenhed og til den almindelige Situation. Det er denne Betragtning, som jeg særligt ønskede at fremhæve, fordi jeg nødigt vilde, at det Spørgsmaal, der her foreligger, skulde blive fordunklet ved uvedkommende Hensyn. I den foreliggende Sag har jeg, inden jeg tog Ordet i den, confereret med Flere, som maatte anses for særligt at kende Forholdene i Kjøbstæderne. Jeg er ved Samtale med dem og ved de Udtalelser, som vi have hørt her i Thinget fra forskjellige Sider, bleven bestyrket i den Tro, at, hvad end Gns endelige Mening med Hensyn til hele dette Forholds Ordning maatte være, saa stemmer det bedst med Sagens Natur, at den faaer en nærmere Prøvelse i et Udvalg. Man maa, som jeg alt før har fremhævet, ikke sammenstille dette Lovforslag med Landcommunallovsforslaget. Dersom de Mænd, der ved deres Deeltagelse i den communale Virksomhed paa Landet vare opfordrede til at gennemgaae Landcommunallovsforslaget i det Enkelte, vare traadte frem og havde foreslaaet hiint Lovforslag sendt til et Udvalg, saa er jeg overbevist om, at Thinget var gaaet ind derpaa. Nu har derimod en syvst Landsthingsmand, som

det er velbekendt har offret megen Tid og megen Kraft netop i communal Virksomhed, meget bestemt udtalt sig for, at det foreliggende Lovforslag skulde prøves i et Udvalg, og et andet Medlem, der ogsaa kender Forholdene i Kjøbstæderne nøie, har udtalt sig i samme Retning. Under saadanne Omstændigheder forekommer det mig, at de tvende kommunale Lovforslags Stilling maa erkjendes for at være meget forskjellig, og at man efter den foreliggende Sags Bestaffenhed virkelig har Grund til at ønske den drøftet i et Udvalg.

David: Jeg skal ikke opholde Tiden med at udveyle Meninger med den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig. Jeg har en fra ham forskjellig Anskuelse med Hensyn til Udvalgs Vigtighed, men jeg haaber, at jeg skal finde en bedre Leilighed til at udtale mig derom. Klokken er saa mange, og jeg vil haabe, at Sessionen ikke varer saa overordentlig meget længer, saa at enhver Besparelse af Tid maa modtages med Taknemmelighed, og derfor troer jeg at burde afholde mig fra at sige, hvad jeg ellers kunde have Anledning til at sige.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Forslaget om Medsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer under Afstemning.

Ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning blev der afgivet 25 Stemmer for og 26 imod Forslaget. Paa Grund af den ringe Stemmesleerhed foretoges Afstemningen derpaa ved Navneopraab, hvorved Forslaget om Udvalgs Medsættelse — som af nedenstaaende Riste vil sees —

forkastedes med 26 Stemmer mod 24.

3 a.

Jorchhammer; Madvig; Magius; Melchior; Moltke = Bregentved; Petersen, W.; Philipsen; Bloug; Kee; Suenon; Andrae; Bindesbøll; Bjerring; Brock; David; Dreising; Fischer; Frijs = Juellinge; Hassner; Jessen; Krieger; Kroog; Lehmann; Liebe.